

داستان های نوجوان محله جاهد شهر در رقابت های استانی درخشیده است

نوشتن از گل های خانه مادر جان

امید
محله

سید مصطفی بهشتی | نمایشگاه نقاشی
سبک نگارگری ایرانی با نمایش آثاری از
هنرمندان شهر در نگارخانه قلمرو خیال در
محله فارغ التحصیلان برگزار شد.

این نمایشگاه تخصصی نقاشی سبک اصیل ایرانی
با عنوان «آوای سیمرغ» دایر شد. میهمان آخرین روز این
نمایشگاه شدیم تا گزارشی از حال و هوای آن بنویسیم.

● دنیای طرح و رنگ

داخل نمایشگاه هر قاب که نمایانگر هنر یک هنرمند است نگاه ها را به
خود جلب می کند. دنیایی از طرح و رنگ ما را احاطه کرده است. نوید بهنیا
مسئول برگزاری این نمایشگاه که خودش از هنرمندان صاحب اثر در این مجموعه
نقاشی است می گوید: این نمایشگاه از ۲۶ آبان آغاز شده و تا پایان آبان ادامه داشت.
«آوای سیمرغ» یک فرصت برای نمایش نقاشی های تخصصی نگارگری است که در واقع
نقاشی اصیل ایرانی است. مادر این نمایشگاه ۱۲۴ اثر هنری از ۱۹ هنرمند مشهدی را به
نمایش گذاشتیم که با استقبال خوب شهروندان و علاقه مندان به هنر روبه رو شدیم.
به نیا در ادامه به تعدادی از آثار نصب شده روی دیوار اشاره می کند و می گوید:
این ها نقاشی های سبک نگارگری، تذهیب و گل و مرغ هستند، این سبک نقاشی
مختص ایران است. حدود ۷۰۰ سال قبل اولین آثار این سبک کشیده شده است و
بیشتر برای نمایش نقاشی های تاریخی مانند فضای های سنتی و شخصیت های
قدیمی مانند پادشاهان استفاده می شود.

او درباره اهداف برگزاری نمایشگاه نیز می گوید: نمایش آثار هنرمندان در این
فضا، ما را در رسیدن به ۳ هدف نزدیک می کند. اولین هدف ما زنده نگه داشتن
هنر اصیل ایرانی است که مظهر زیبایی است. دومین هدف تشویق هنرمندان به
ادامه راه خود است و در اینجاسعی داریم به دیده شدن بیشتر توانایی آن ها کمک
کنیم. هدف نهایی هم آشنایی بیشتر شهروندان با هنر نقاشی نگارگری به عنوان
یک سبک اصیل ایرانی است.

● شناخت کم جوانان از هنر ایرانی

زهرالاح نژاد از هنرمندان صاحب اثر در نمایشگاه «آوای سیمرغ» برگزاری چنین
نمایشگاه هایی را فرصتی مناسب برای اهالی هنر می داند و می گوید: متأسفانه
شناخت جامعه به ویژه جوان ترها درباره هنرهای نگارگری، تذهیب و گل و مرغ بسیار
کم است و برگزاری نمایشگاه ها در زمان های مختلف و فضاهای متفاوت به معرفی
بیشتر این هنرهای ایرانی منجر می شود. از طرفی بازدید شهروندان و استادان نقاشی
از این نمایشگاه ها باعث دلگرمی هنرمندان است که خودش به بهبود کیفیت کار
هنرمندان در آینده کمک می کند.

گفت و گوی پایانی ما با میترا صابری یکی از بازدید کنندگان نمایشگاه است که درباره
این هنر و آثار موجود، می گوید: این قاب ها تمام نگاه و ذهن آدم را در یک لحظه
مطوف خود می کند. البته ما فقط به چشم یک نقاشی به آن ها نگاه می کنیم
در حالی که لازم است این هنر و تخصص بیشتر برای جامعه تشریح شود. چرا که
هر چه اطلاعات شهروندان بیشتر باشد می توان ارتباط بهتری با این آثار گرفت.

رضاریاحی | کودک کان امروز دسترسی بیشتری به کتاب دارند و خانواده ها نیز بیش از گذشته به
اهمیت مطالعه در زندگی فرزندانشان پی برده اند. همین مسئله باعث شده است با کودکان
با استعدادی برخورد کنیم که دایره واژگانی خوبی دارند و علاقه مند به داستان نوشتن هستند.
یکی از این کودکان با استعداد، پریناز دنکوب، نوجوان ۱۱ ساله محله جاهد شهر، است که
تاکنون بیش از ۱۰ داستان کوتاه نوشته و در قصه گویی و شاهنامه خوانی هم دستی بر آتش دارد.

● بانوشتن، احساس آرامش می کنم

پریناز متولد ۱۳۸۹ است. مادرش دانش آموخته رشته کتابداری است و به واسطه شغلش
پریناز را هر روز به کتابخانه می برد. آواز کودکی با مجموعه ای از کتاب های کودک، یادگست ها
و بازی های کودکان بزرگ شده است که هر کدام از آن ها در توسعه استعدادها و شکوفایی
خلاقیت پریناز نقش بسزایی داشته اند.

از او می پرسیم از چه زمانی متوجه شدی که به نوشتن علاقه داری، او در جواب می گوید: از
۳ سال پیش، وقتی که هشت ساله بودم. انشایم در مدرسه اول شد. معلم انشایم مرا تشویق
کرد و از همان روز، هر روز می نویسم و با داستان هایم زندگی می کنم.

برایم جالب است که یک دختر ۱۱ ساله این همه به نوشتن علاقه مند است، پریناز توضیح
می دهد: نوشتن به من احساس آرامش می دهد. وقتی داستان می نویسم از خودم راضی
هستم. نوشتن فکر من را باز می کند، به نظر من افرادی که می نویسند با وجود کتاب و قلم و
نوشتن، احساس تنهایی نمی کنند.

● کسب رتبه برتر استانی

پریناز در میان نوشته هایش داستان های «کارگاه کوچولو و ویروس کرونا» و «گل های خانه
مادر جان» را خیلی دوست دارد. داستان هایی که در جشنواره داستان نویسی دانش آموزی
استانی رتبه برتر را به دست آورده است.

او درباره بچه هایی که علاقه مند به نویسندگی هستند امانی داند چگونه و از کجا باید شروع
کنند، می گوید: به آن ها می گویم داستان نوشتن امکان پذیر است به شرط اینکه استعداد و
حس و حال نویسندگی را داشته باشند. نباید به خودشان سخت بگیرند، کم کم شروع کنند
و بعد داستان های کوتاه بنویسند. کتاب هم زیاد بخوانند تا واژه ها و جملات زیادی را بلد
باشند و آن ها را بنویسند.

● اجرای برنامه شاهنامه خوانی

دانش آموز ۱۱ ساله مشهدی علاوه بر داستان نویسی به شاهنامه خوانی هم علاقه مند
است، او در ویژه برنامه پاسداشت بزرگترین حماسه سرای ایران که با حضور
شاهنامه خوانان پارسی زبان از کشورهای ایران، افغانستان، تاجیکستان،
پاکستان و هند برگزار شد، اجرای برنامه داشت و تشویق همگان را برانگیخت.
پریناز در بین داستان های شاهنامه به «هفت خان رستم» اشاره می کند
و می گوید: از نظر من زندگی یک سفر پر مخاطره است مثل هفت
خان رستم! باید خودمان را آماده این سفر کنیم. دست پاچه
نشویم، به فکر سرما و گرما باشیم، به فکر تن پوش و آذوقه
راه باشیم. با صبر و حوصله گام برداریم. خلاصه اینکه
«زندگی» بزرگترین سفر تمام عمر ماست. باید
شش دانگ حواسمان جمع باشد و از این
هفت خان به سلامت بگذریم.

عیدگاه

نمایشگاه نقاشی نگاری
در محله فارغ التحصیلان
برگزار شدتماشای
آوای سیمرغ